

Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Pülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egész évre . . . . . 4 frt
Fél évre . . . . . 2 frt
Negyed évre . . . . . 1 frt
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bácsban: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Horndl. Brünben: Stern M.

Nyitdár petisora 10 kr.

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A »Muraközi tisztai önszegélyző szövetezet«, a »Csáktornyai takarékpénztár«, a »Muraközi takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A dunántúli kivándorlás.

A Dunántúlról a kivándorlást évek óta fokozzák a fillokszéra és a latifundium. Amaz egész vidékeket elpusztított, emez egész vidékek lakosságát meggátolja abban, hogy magának földet szerezzen. A veszedelem meggátolására évek óta mindenféle terv fölmerült már, sőt egyesület is alakult e célra, mert hiszen a Dunántúli közművelődési egyesület tulajdonképen legelső sorban éppen a kivándorlás megakadályozására alapították Beksics Gusztáv és Széll Kálmán. A tervezetesen tul azonban még alig mentünk, ha csak a megkezdett balatoni telepítést nem tekintjük eredménynek.

A bajoknak első sorban az az oka, hogy maga a Dunántul nem törődik a saját érdekével. A dunántúli vármegyékben s az intelligenciában nincs meg az az összetartás és a közszellem, a mi meg van ugy Erdélyben, mint a felvidéken. Erdélyi kérdést és felvidéki kérdést tudtak csinálni az erdélyiek és felvidékiek; de a dunántúli érdekek szolgálatában nem tömörül a Dunántul intelligenciája s e tekintetben a legnagyobb megrovás a dunántúli kerületek országgyűlési képviselőit illeti, kiknek felelősséggel nem törődik a Dunántul közérdekeivel. Az a nyomorúságos anyagi helyzet, melyben a Dunántul a maga közművelődési egyesületét sanyelni engedi, valóságos szegény

ez ország részre s e szegényt csak az a hallatlan komikum növeli, hogy a kivándorlás megakadályozását hangosan követelik ettől az egylettől, melynek évi két-három ezer forint jövedelmet sem tudtak biztosítani.

Kis eszközökkel a kivándorlást nem lehet megakadályozni, sem Erdélyben, sem a Felvidéken, sem a Dunántul. Sok pénz és kitartó munka kell hozzá. S itt is megint csak oda jutottunk, hogy mindent az államtól, a kormánytól várunk s legtöbb bizalmunkat a Bethlen András gróf telepítési munkájába vetjük.

A telepítést illetőleg Beksicsnek az az ideája, hogy a Balaton zalai és veszprémi partjain kipusztult szőlők birtokosai számára a Balaton déli vagy is somogyi oldalán fillokszéra mentes homokterületek biztosítassanak, Széchenyi Imre gróf buzgó tevékenysége folytán kezd már tetet ölteni s közelebb ismét nagyobb homokterület fog kiosztásra kerülni. De ez csak parciális orvoslás lesz, mert nagyon kis méretekben mozoghat.

Gondoskodni kellene a kenyerét és munkáját vesztett nép számára új munkáról, a mely új kenyeret adjon neki. Készül is több gyár a Dunántulon; de a mire szintén nagy szükség volna, a dunántúli vasuti hálózat kiegészítése viczinális vasutakkal, még mindig késik.

Nagy baj az, hogy a dunántúli házi ipar emelésére a társadalmi faktorok még mit sem tettek; pedig a mint a délmagyarországi és erdélyi házi szötteknek sikerült piacot teremteni, ugy sikerülne különösen a Dunántul déli vidékének házi iparcikkei számára piacot teremteni. Csak persze a Dunántulon nem akad egyetlen lelkes honleány sem, mint akadt Erdélyben és Dél-Magyarországon, a ki fölkarolná, ismerteté és terjeszteté a dunántúli nép szép házi szötteit, varoltságát s himzését.

Különösen a fillokszéra-sujtotta vidékeken, a kivándorlás megakadályozására évek óta ajánlottuk egyik eszközül a nyaralás fölkarolását. Alsó-Ausztria természetlen vidékein ugyanis ezer és ezer család él a nyaraló közönségből s épen Erdély, a felvidék és Dunántul nagy része kiválóan alkalmas arra, hogy a turista- és nyaraló közönség idegen forgalmából igen jelentős penzforgalmat csináljon a maga javára.

Ezt a praktikus eszmét fölön fogta most a Dunántúli közművelődési egyesület és a Balatoni kulturregyesület s az egész Dunántul területéről összerják a nyaralásra alkalmas helyeket és az összes kiadó nyári lakásokat, aztán egy füzetben ezeket kinyomatván, el fogják az egész országban ingyen terjesztetni. Ha a Dunántul lakosságában van annyi értelem, hogy a maga anyagi érdeke iránt

A „Muraköz“ tárczája

Mi a hála?

Bűvös bájos virág,
A lélek virága;
De csak akkor kedves,
Ha tél nem száll rája.

Várossy Mihály.

A Tiszaháton.

Irta: Ihár Józsa.

Három halászbárkája is himbálózott a Tiszán Seres Pál gazduramnak. Szébbnél szebb halak vergődtek a bárkatenék récsos kaliczkaiban — Ahogy betoppant a nagybőjt. Szegeden minden ija-fija töle vette a gömbölyű csukát, a kövér potyokát, meg a sigér keszeget. Ezüstbe fizették az árát; nem csuda hát, ha Seres Pál gazduram a nagy kőhidon tul: Ujszegeden hátárán, takaros portán épített hajékat.

Pedig nehezen tett töle, mert ő kelme verejtékes munkát végzett nap mint nap a szőke Tiszán; Zsófi asszony meg sose kezelt körülte segítség híjával. Mig ez a pár eseléd hajnal hasadtól késő napszállatig duszkálta a sekély vizet; mig izzadva hűtük a hosszú halót s ünosuntig emelgették a kerek szakót: addig otthon a ház gondjai a fúrge Panni vállán nyugodtak.

Volt is látatja, mert az idénre már két legényt állított az öreg a mesterségbe, de még a se lett elég.

Panna szélverte arcán mindjárt a tavasz ébredésével pirosani kezdtek az egészég rózsái; rálehelte pirját a Tiszáról lengő éles levegő. — Szénhaja csigásan omlott sima homlokára. Savószinű szemei meg úgy villogtak, akár nyáron az esti csillag.

Szerette a dolgot s ha szerit ajthette, estenden mindig ott termett az édes szülője oldalán; úgy gondolta: hátha ő is lenditene valamit az öregek baján.

— Erigy mán, hogy menj el. Tán nincs egyéb gondod? a huna a gyalom lódulj vele haza; te rejtsd az eleven övényre, hadd szikkassza ez a lágy szellő... — Ekép mordult apja a leányra, nyilván nem volt injjére, habogy ott lábatlanodott körülte.

Panna a ilyenkor vidám kedvvel lejtett visszafelé, vállán czipelve a nyirkos gyalmot. Bizony beválna teherül valami izmos legénynek is. Pedig alig tapossa még a tizenhatodik tavaszt.

Ha ünnepen magára öltötte fehér pitykés kék pruszliját s bokorugró piros szoknyáját: megnézheté a főispán maga is. Virító selyem fejendője szörnyen illett barna ábrázatához; gömbölyű karja tövén meg úgy duzzadt a patyolat ingváll, mintha ugy fújtak volna oda. Tükörbe játszó kordován csizmája minden lépten-nyomon recsegettropogott, mert hát ez — így módos.

Szóval sokat adott magára, — no meg a familiára! Hogy ne? apja tehetős halászmester, ma-holnap négy legénynevei dolgozok. Nagypapja

tiszai molnár volt az apátornál; szepapja meg Csongorád vármegyét szolgálta mindvégig pndurképpen. — Anyai ágon se állott lejjebb: valami harmadizig mind egy szalig kenyérsütő kottaasszony leányából kerültek ki anyai ősei.

Olyan kevély volt, mint a pávamadar...

Gombos Sándor, az első legény, ugy titkon nagy vonzóással viseltetett iránta, de Panni tudni sem akart róla.

A segsőbb rókusi búcsufiát ünneplő mándol alatt vitte ugyan neki valamit tán mondani is akart hozzá, de a leány kerültebe fordultába ott hagyta a faképnél.

Segény Sándor nagyon neki búsulta magát e miatt. — Akkor esett, mikor Szegeden katonákat fogdosott a verbunkos kaplár.

Egyik este egyedül lelte Pannit; megakarta tudni: mi a szive szándéka.

Panni hugám! rég, hogy lesek rád, mert hiszen úgy áldjon meg a Mindenható, amily igazán szerettek. Mondszá tubiczám, birnál é te engem csak annyit is sziveln, mint a körmöm feketéje...? Lásd tudom én bölcsen, hogy te gazdag vagy, de hát nem kell nekem a pénzed, csak te magad... Ha birnál szeretni csak egy hajszálnyit is: akkor oly boldogok teszlek, hogy irigyed lossz maga a királyné is... szépen megölünk a magam emberségéből... Hanem ha nem vagy hozzám jó szível, azt se tagadd! Ugy megyek világgá, hogy soha híremet se veszed.

— Látja kelmed Sándor bácsi, nem jól oselekszi, hogy ilyen méltatlanul bánik velem. — Gyenge vagyok én még az efelére; aztán meg

érdeklődjek s följogja, hogy milyen óriási közgazdasági jelentőség van a nyaraló publikumnak a Dunántúl felé való irányításában, úgy segítségére lesz e két jótékony egyletnek, áldozatkész vállalkozásában. S kíváncsian várjuk, hogy nálunk mi eredménye lesz e kezdeményezésnek, a mely már Karinthyában évek óta egy e célra alakult egyesület által rendszeresen kultiváltatik s igen nagy hasznót hajt e tartomány lakosságának.

P. K.

Méhészet.

(Tavaszi teendők.)

Rendszerint márczius közepe táján következik be nálunk a tavaszi jó meleg idő. Mikor az idő már neki melegedett, kirakjuk méheinket, azaz kibocsátjuk őket. Ez alkalommal kell a kasokat átvizsgálni. És pedig, felfordítván a kas, a napot a lépek közé besütitjük. Ez alkalommal a méhészeknek a következő megfigyelni és tennivalói vannak:

a) A lépet felmetszeni.

Azonban nem úgy, mint a hogy azt általánosan szokták, hogy t. i. felvágják a lépeket egész a fiasításig. Az igen igen tévesztett dolog. A lépek a méhek házikói, bödőnei. Az anya az egyes sejtekbe rakja a petéit; azok ott növekednek és végre azokól, mint bölcsekből kelnek ki a méhek. Ugyancsak ezen sejtekbe, mint bödőnökbé, rakják a méhek a mézet és egyéb táplálékot is. Ha most már a méhészgazda magavagdossa le ezen sejteket, mennyi kárt csinál méheinek. Nincs hely, a hová az anya rakja a petéket, a gyűjtő méhek a gyűjtött táplálékot. Újból kell a méheknek az elrontott lépeket helyreállítani. Mennyi időt, mennyi anyagot, munkát, vetztegetnek el azzal.

De még az mind hagyján volna; hanem tudva azt, hogy a méhek azon viaszot, melyből a lépeket készítik, mézből, illetőleg az általuk megemészített lár-

lálékból választják ki; és tudva azt is, hogy egy kilogramm viasz előállítására legkevesebb 10 kilogramm mézet fogyasztanak el. Valóban nagyon rosszul cselekszik azon méhés, a ki hogy a lépek kilogrammját 50–60 krajczárért eladhasssa, a jó lépeket levagdossa; mert ugyan annak helyét 10 kilogramm mézzel kell pótolnia. A méhek munkáján kívül tehát még tetemes pénzösszeggel is megrovídi magát a tudatlan méhés. Azért is a lépekből csak penészes részt és a herelépeket szabad levágnai.

De levágván a herelépeket, ismét egy más szempontot is kell figyelembe tartanunk. Tapasztalatból tudjuk azt, hogy a rajok az első évben csupa dolgozólépeket építenek; kivéve, ha unokarojokát akarnak ereszteni. A második évben már igen sok herélép t építenek. Ha tehát most tavasszal a herelépeket kivagdossuk is, azzal még nem használtunk semmit; mert a méhek azok helyét ismét herelépeket fognak építeni; pedig a sok here a méhesaládnak nincs eőnyére. Azért is a kivágott herelépeket tavalyról eltett dolgozó méhlekkel kell kitölteni, s hogy azok ki ne essenek onnét, fűzőekkel odaerősíteni.

Mig ezen munkát végzi a méhés, azalatt az aljdeszkáról a lehullott méheket és a törmelékét is le kell tisztogatnia. Ez által a méheket igen nehéz munkától kíméljük meg. Mert ha a méhek maguk kénytelenek a halotakat kihordani, czipelvén a nehéz terhet, azzal kifáradva földre esnek; és sokan ott lelik halálukat.

(Foytatjuk).

Dömötör László.

Különfélék.

— *Gróf Zestetics Jenő* e hó 20-án külföldön való tartózkodásából megérkezett Csáktornyára. Ő Méltósága azonnal zalaujvári kastélyába hajtotta.

† *Sárosi László*, megboldogult csáktornyai ügyvéd temetése ma egy hete d. u.

5 óraker a közönség nagy részvéte mellett ment véghez. Csáktornyán kevés temetésen láttunk oly impozáns kíséretet együtt, mint ez alkalommal. A gyászkoszin számos, szebbnél szebb koszoru függött, melyeket, a családhoz tartozók, egyesültek és jobbrátok küldöttek. Kivonult a tűzoltóság, a polgári és elemi iskolai tanulósereg gyász zászlókkal, a város közönsége és a közel vidékről is számosan. A koszorúk közül felemljük a következő feliratuakat: Felejthetlen férjének, vigasztalhatatlan Gizellájá. — A legjobb atyának, hálás fia. — Az önk. tűzoltó-egylet, jó elnökének. — Szeretett gondnokának, a népiskola tantestülete. — Őnzellen pártfogójának, a jótékony nőegylet. — A jó barátának, az uradalmi tisztség. — A csáktornyai takarékpénztár, buzgó tagjának. — Csáktornya községe, szeretett jogtanácsosának. — Felejthetlen sógorunknak, Alajos és Susanna. — Felejthetetlen jó rokonának a Probszt család. — Kedves barátunknak Kálmán és Hermin. — Koszorút küldöttek még: Grész Károly és családja, a Zechmeister család, özv. Grész Nándorné, a Tódor család, Szy család, Nussy család, dr. Fárnek sat.

Élőleptetés. Göncz Árpád, posta és távirtda felügyelőt a kereskedelmi ministerium posta és távirtda titkárrá nevezte ki.

— *Eljegyzés.* Kovácsics József csáktornyai járásbíróági díjok eljegyezte Somo gyi József volt uradalmi gépész kedves leányát, Szidónia kisasszonyt.

Halálhír. A következő gyászjelentést kaptuk: Az alsó-lendvai polgári iskola tantestülete mély fájdalommal jelenti szeretett kartársának, Káposztás Ferencz polg. iskolai r tanárnak, élete 44 ik s működése 18-ik évében 1893. évi ápril hó 19-én a halálhír szentségének ájtatos felvétele után történt gyászos elhunylát. A boldogultnak hült telemei folyó hó 20-án d. u. 4 óraker fognak örök nyugalomra helyezte'ni. Az engesztelő szentmise áldozat pedig f. hó 21-én reggel 7 1/2 óraker fog a Mindenhatónak bemutatattani. Béke hamvaira. Alsó-Lendván, 1893. ápril 20-án. A tantestület.

nem is akarok még én konty alá kerülni. Hogy nekem pénzem van, az nem az én hibám... De meg hadd lánykodjam, hiszen még csak ezután fogok a tanczba járni... jobb is ha nem ösmerem még a szerelmet... apámuram ugy is közénk lépne, habogy ígéretet ténnek kelmednek. Hagyjon el kelmed Sándor bátya, én... én... mit is mondjak?... tán ugy se való vagyok magához.

— No hát Panni — áldjon meg az én Jézusom! Utójára láttál!

— Ne szőljon így; látja kelmednek olyan jó szive van. Hátha az idő még másképp fordulhat!

— Szó gám rá tudj — mit mondtál.

Erre a családott halászegény búsan ballagott be Szegedre s nyomban fölcsapott Pálfihuszának.

Alig két nap múlva messze földre indult, idegen országba: Krakóba.

— Akárhogy ürgette görgette is eszejárását, mind egyre a takaros Panni képe lopózott a szívébe: „hátha az idő még másképp fordulhat!”

Viselete igen jó volt. Lovának élt meg agának. Szabad idejét haszonnal töltötte; örmeitere talpig derék fiúnak találta s Nácit rendelte mellé, a „Kikapó” korcsmáros zsidó fiát, hogy irni-olvasni tanítsa.

Könnyen ment ez a munka, mert Sándor nagyon rátermett. Fél esztendő múlva már annyira vitte, hogy levelet írhatott a Seres családnak arról: hogy — mint meggy a sors... A jóviselet és igyekezet mihamar megtermette a gyümölcsöt: Sándor gallérijára az első év végén

két csillag hullott... Határtalan volt öröme, mikor régi mesterétől válasz jött, amiben Panni sok-sok szerencsét kíván. Legott elsieltet a fényképészhez, hogy levétesse magát.

Ahogy a porrát a kezéhez vette, menten Szegedre küldte, hadd lássák mi lett belőle...

Ez alatt Seres uram a régi Szegeden vett szép házat, amibe csakhamar beleütött az urhatnamság nyavalyája. A tisztas fenyo-fnyoszolya, tulipántos láda, meg a barnára mázolt pohárszék felvándoroltak a padlásra s helyüket czifra, drága bu'or foglalta el. Seresné asszonyom terjedelmes alakja egymáson nyugvó kövér kezeivel olyan tepsőn üldögélt a virágos áblak előtt, mint valami Budha-bálvány. Panni kisasszony (mert most leányeséléd is került a házba, aki ugy tisztelte Pannit: kisasszony) hosszú ruhát viselt, meg bodros kalepot.

Egyedül a derék gazda nem vált meg a sutasos nadrágtól és szegett száru bagariától. Bántotta nagyon a felesége meg a leánya divatbolondsága s ha magukra maradtak, sose habozott a foga közt el-elmorrsolni: hej nem jó vége lesz ennek, meglássák!

De biz ök ugy suba alatt kinevelték a „vén bolondot”. Hogyne? mikor már is a pusztabiró orvosnövendék fia jár Panni köül; most egy esztendőre doktorné lesz...

Sándor már a harmadik év végén tartott, ez előtt 3 hónappal lett örmeiter Kuzsöbön állott a szabadulás órája. Mielőtt haza szakadna, még egy arcképet küld Sereséknek emlékre. Az öreg nagya is vette, de az asszony nép nem jó szemmel méregelte. El is rejtődött valami zugba, mert ha látná a kis doktor, bizonyosan „szénrozna magát.”

Idestova másfél éve, hogy a pusztabiró Elemér je Panni k. a.nak csapja a szépet. Ezelőtt minden ünnepen ott bébilléreskedett, körülte, most meg tenger négy hónapja színet se láttak. Határtalan volt e miatt a bánat Seresék ur házána. de senki se látta, met senki se nyitott ajtót rájuk. A fehérnép tyúkkal kalácsal járt az öreg körül; neszelni ki valami mödön, mi baj érte Elemért? — A jámbor öreg ártatlan tudatlansággal utána is látott, de nem volt benne köszönet. Budapestről éppen ma küldtek hos-s levelet a szegedi tanácsnak arról, hogy s pusztabiró fia valami váltóbajba keveredett s most hűvösön ül.

— Ugy-e mondtam, nem jó vége lesz annak! A mama meg a leánya kezöket tördeleik. — Mindhiába... oda a völegény... oda a doctorság!

Az idő másképp fordult... Sándor örmeiter ithon temert... A háznál minden megváltozott; semmire nem ösمرت rá... Az öreg halászs öröme fogadta... A szomszéd szoba ajtaján olyan ténssasszony féle meg egy kisasszony-forma ösmernek be... Sándor alig hisz szemének, pedig mindkettőt jól ösmeri, az egyik Seresné, a másik Panni leányasszony.

— Nemde mondtam, hogy másképp fordul még az idő... Egyszer családottam, ugy-e Sándor többé nem fogok? Másnak hittem, mégis a tied leszek ha — kellek. E szavakkal nyujtott kezét Panni Sándornak.

Sándor se látott, se hallott. Pannit magához ölelte, a nagy boldogságtól ez volt a mindentmondó válasza.

— **A szászok tűzkárosultak részére** Csáktornán összegyűjtött 258 frt készpénz és nagyobb mennyiségű kenyér és liszt. Adakoztak: Csáktornai takarékpénztár 50 frt Csáktornai takarékpénztárral egyesült önszegélyző szövetkezet 25 frt. Muraközi takarékpénztár 25 frt. Csáktornya község polgárai 153 frt. Csáktornya város 5 frt. Rosenberg Lajos. Schrenk testvérek. Wabuszek Ferencz pékek nagyobb mennyiségű kenyeret és lisztet. — A pénzdokumentumból kaptak 8—8 frtot a következők: Mihálics János. Szaboly Mira. Jáguz Mihály. Leitmann özvegye. Csrep Kata. Beils Ferencz. Vidovics Aga. Csrep Mára. Mosmondor János Mosmondor Pál. Kalisecz Mihály Biznarics Mihály. Czunar Kata. Tnupkovicz Ferencz Vlách Antal. Hozják Valint. Gábár Márton. Beisz Mátyás. Jáguz Teréz özvegy. Tkálcsesz József. Gajnik Imre. Csalopek Antal. Tkálcsesz József. Kizják Ádám. — 6—6 frtot kaptak a következők: Sárdi István. Mosmonder Fülöp. Leitmann Valnit. Jambrovics László. Gajnik József Básek Antal. Bajkovicz Mihály. Magdalenics István Kovacsics Mihály. Vunicics Lukács Bajkovicz Ferencz A kegyes adakozóknak hálás szívvel mondanak az elégettek köszönetet!

— **Lábtörés.** Kovács András hodosáni földművesnek e hó 16-án bal lábszára el-törtött, e szerencsétlenség az istállóban — lovának csikózása közben történt

— **Trágya égés.** Csehovezen e hó 16-án a déli órákban meggyuladt Hosnyák L földműves trágyája. A tűz keletkezésének oka ismeretlen. Szerencse, hogy a veszélyt a szomszédok korán észre véve, elejét vették minden nagyobb bajnak.

— **A déli vasut tekintettel a közönség** elégedetlenségére, amit az ápril 1-én életbe léptetett menetdíj-tarifja idézett elő, legközelebb mérsékelttől személy-tarifát fog életbe léptetni.

— **A varasdi új polgármester Bellosevics István** beiktatása nagy ünnepellyel ment végbe e hó 11-én. A polgármester d. e. 11 órakor tette le az esküt a főispán mint a kormány ki-küldötte és városi képviselőtülést előtt A városi gárda teljes számban kivonult zenekarával és több izben sorlützet adott. Az ünnepély Te Deum-mal és tisztelgések fogadtatásával végződött. Este faklyásmenet rendeztetett

— **Üzletvezetőség áthelyezése.** A kereskedelmi miniszter elfogadta az államvasutak ama javaslatát, hogy a Dunántul való vasutak üzletvezetősége Pozsonyba helyezessék át.

— **A déli vasnt igazgatósága** jelenti: Az idei fürdőúvad tartama alatt május 1-16-1 szeptember 30-ig Budapest déli vasut. Budapest keleti pályaudvar. Budapest-Kelenföld. Székes-fehérvár és Kanizsa állomásokról rendkívül mérsékelt áru I., II. és III. osztályu 60 napig érvényes menetdíj jegyek adának ki Siofokra, valamint Balaton-Füredre és vissza. E menetdíj jegyek alapján a podgyaszt Siofokra, illetőleg Balaton-Füredre és vissza közvetlenül továbbítják. A podgyászra a déli vasut vonalain jegyenként 25 kg. szabadsúlyt engedélyeznek.

— **Megyei hírek.** Zala megye közegészségügye márczius havában a felnőttek közt kielégítő, sőt több járásban örvendetes volt. A gyermekek közt a heveny bőrbajok, torokfájás és differitiaz észleltettek. Vörhenyben, toroklobban és kanyaróban 164 beteg szenvedett, kik közül 23 meghalt Bonczvizsgálat 6 esetben, külső hullaszemle szintén 6 esetben történt. Öngyilkosságot 3 egyén követett el, véletlen szerencsétlenség általi halálnak 5 egyén esett áldozatul; az elmekórnak 3 esete fordult elő. — A közgazgatási bizottság előterjesztést tesz a májusi törvh közgyűlésének a központi személyzetnek 1 árvaszéki ülőök, 1 fogalmazó, egy számtiszt s 5 irtokkal való szaporítása

érdekében: az új állások költsége évenként 6 800 frtot teáz A Zala-Egerszen jul. 28. szept. 9. s okt. 23-án tartatni szokott orsz. vásárok az idén jul. 24 szept. 11. s okt. 30-án fognak megtartatni. — A megyei nemzeti és magán alapítványi választmány Hajik István ügyvédet választotta meg ügyészé. — Ferstl János a keszthelyi gazd. tanintézethez segédtanárrá, Janisch Alajos, tapolcazi adóosztzté, Fuss Antal II. oszt. szőlőszeti és bányászati felügyelővé, Grieszbach Gábiella pedig a nagy-kanizsai polg. leányiskolához segédtanítónővé nevezetett ki. — Erdély székly István, uradalmi levéltárnok élte 56. évében Keszthelyen. Reichenfeld Ignác pedig 73 éves korában Nagy-Kanizsán elhunyt.

CSARNOK.

Szeretem a dalt.

Zengi, pacsirta, a magasban;
Zengi, fülmile, a bokorban...
Madársereg oh zengi nekem!
»A dalt úgy is úgy szeretem«

Reggel imám a dal vala;
Dalban talált est s éjszaka.
Hangzott egész nap énekem...
»Dalos volt az én életem.«

Ugy szeretem én a nótát
Mint a méh a piros rózsát;
Szeretem mint szeretőmet...
»Dal ringatta a bölcsőmet«

Engemet ha szeret Isten
S boldogítani akar itten,
Nem könyörgök tőle többet;
»Dal szőjje be szemfedőmet!«

Várossy Mihály.

Álmaim.

Igen sokszor
Mégcsalsz álmaimban:
Mást csokolgatsz
S tartasz karjaidban

Könyvem ömlik,
Midőn mind ezt látom...
Csak az sajnos,
Hogy való az álom.

Olykor olykor
Ölelsz álmaimban
S áztalsz engem
Forró csókjaidban.

Oh, ilyenkor
Nagy a boldogságom...
Csak az sajnos,
Hogy hazug ez álom.

Várossy Mihály.

Muraköz multjából.

My Zrinyi Miklós, Eörökös gróff, Szala és Somogy Vármegyéknek Feő Is-panja etc. adjuk tudására mindennek, az kiknek illik és ez Levelünkben azt valljuk: Miképpen my magunkban jól meg hávnán, gondolván, az elmúlt esztendőbeli fogatkozásinkat, kiváltképpen kenyérnek és bor-nak fogatkozását szük üdökhez képest kényszeretünk kérni 300 magyar forintot jámbor ifju legény szo'gántul Horváth

Jánostul, szegény Horváth János réghi Feő szolgánk Fiátul Zaloghra; mely summát, Látván szükségünket és hozzávaló kegyelmességünket, megh nem tagatta tőlünk; és minthogy az Eöcse Horváth György becsületlen szókkal illeti, fenyegeti és néha kardal is kergeti, mely dologh elszenvedhetetlen, mert Isten törvénye ellen és az my Uri Szabad Jussunk Méltósága és Feő Ispán-ságunk ellen nagyon, egyéb Zalogot nem adhatok nékie, hynem ugyan az udvarházat, az melyet Turcsischán az my Csáktornyai Tartományunkban és Szala vármegyében az meghirt Vitéz Attyok jámbor szolgálattya után éltéig és eő utánna édes Annnyokis, az nevezetes Orontics Susánna Asszony summa nélkül csak kegyelmességünkig birtanak, egyedül csak ennek az Horváth Jánosnak jámbor mostani és jövendő hü szolgálattyaiais nézve adtok, conferaltok és ez jó aranyul s Tallérul mostanában, egyszersmind fölvelt 300 magyar forint sum-mába kötvöttük, minden hozzávaló szántó szántatlan élő földekkel, füellésekkel, kertekkel, kaszáló és kaszálatlan rétekkel, Jótásokkal, Halastókkal, álló, folyó, halászó vizekkel, hal rekesztésekkel, malmokkal és azoknak való Helyekkel, Erdőkkel, azon udvarházak és hozzá való földeknek réghi igaz Hatáyaival és akármí névvel neveztesenek azok. Annak fölőtte hozzá való Sellérekkel — vagy Jobbágyokkal az kiket akoráig is birtanak, tudni illik Zlabopasz Mihályt pusztá fél hellel, Kensmár Ivánt fél hellel éppel, Tompics Sztankót egy egész hellel, kinek fele ép, fele pedigh pusztá. Turk Ivánt fél hellel, Bosics Markót fél hellel és Hagyika Gyurkót fél hellel — epekkel, tülők nekünk járó szokott adóval, szolgálattal és egyéb mindenféle javainkkal, akármí névvel neveztesenek azok, gabona Désma és királyi adó kívül; seőt adunk, conferálunk és zalogba vetünk az meghitt Horváth János ifju Legény Szolgánkknak és megh maradékinak illy okkal, hogy se my, se az mi Eőseink — az nagyságos Gróf Zrinyi György — se senki Atyánkfnai, vagy Maradékaink közül, kire ez a mi rész jószágunk után-nunk szálhat, tőle és Maradékitul el ne vehessük, el se vetessük, sem eő hatalommal sem Törvényvel addigh, valamedigh az három száz magyar forintot jó pénzül egyszersmind az Melioratioval együtt éppen le nem tessük, avagy le nem tessük nekik, építeni pegigh rajta 50 magyar forintigh szabadsághot adtok nekik; azt is hozzá tevén, hogy az mikor ki váltani akarnák, vagy magunk, vagy Atyánkfnai közül akár ki is, avagy még Maradékinak, hogy minden koron azon esztendőbeli Szent Márton napja előtt két hónappal előb tartozzan, és utánunk való Atyánkfnai s Maradékaik is tartozzanak Horváth János és minden megh Maradékaik róla certifikálni; És eők is ez szerint Sz. Márton napján fölvevén az megkirt Summát Mehoratioval együtt: tartozzanak nekünk és utánunk valóknak az megirt Udvarházat és Jobbágyokat minden pör patvar nélkül vissza eresztelni. Az üdő alat oltalommal leszünk hábor-gatójok ellen; kiknek nagyob biztonságára és erősségén adtuk ez Levelünket kezünk irással és pöcsétünkkel megherősítettvén.

Pomorjai Uyudvar, Octobernek 16-ik napján. 1622-ik Esztendőben.

Gróff Zrini Miklós, m. p.

FELELŐS SZERKEFSTŐ

MARGITAI JÓZSEF

S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vrom. — Svo pošiljke tiče se zadržaja novina, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Kužičara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i računaju.

na horvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Gluzbeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva C. Čakovečke sparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Narodno gospodarstvo.

Trgovina naše monarkije sa proizvodi gospodarstva.

Od svih zemljah (orsagov), s kojima naša monarkija stoji vu trgovčkoj svezi najvažnije su one, vu koje izvaža proiz vode gospodarstva. Vrdnost izvoženoga žita i melje, ter marhe (po odbitku uvoza) iznašala je: žita i melje: ljeta 1885 47,982.000 forinti, lj. 1886. 71,855.000 forinti, lj. 1887. 78,721.000 forinti, lj. 1888. 121,629.000 forinti, lj. 1889. 103,221.000 forinti; — marhe (mesa): ljeta 1885. 19,665.000 forinti, lj. 1886. 32,675.000 forinti, ljeta 1887. 18,542.000 forinti, lj. 1888. 15,611.000 for., lj. 1889. 28,401.000 forinti.

Ako se uvazi, da su glavni konsumenti tog ogromnog izvoza Njemačka (Prajzka), Švajcarska i Italija, važnost dobrih odnošajah s timi orsagi za našu je monarkiju zevsema razumljiva. Ako i je izvoz vnoгих obrtninah (stekla, glaža vu Ameriku i Orient opravo i sukno vu Srbiju, Rumunjsku, cukor vu Ameriku, Englezku itd.) jako važen, znamenit, ako orsag važnost industrijah kakti privrednih granah i nesmijs e oka pustiti, ipak od svih granah privrede najveću pažnju i najveću obzira zaslužuje poljodjelsko gospodarstvo. Netrebamo ovde izicitati važnost ratarskoga gospodarstva za orsag vu poli-

tičko ekonomskom pogledu. Ogljedavajuć se na važnost ratarskoga gospodarstva polagali su delegati austro-magjarski pri stvaranju novog trgovečkog kontrakta sa Njemačkom (Prajzkom) i Italijom najveću važnost na to, da osiguraju našim poljodjelskim proizvođiteljem pijac Njemačke i Italije, a prvlje toga već i Švajcarske. Carina (col) kaj je bila vudrena na žito i marhu pri uvozu ođ Prajzku, kojom je željezni kancelar hotel da občuva domaće gospodarstvo, obaljena je novim kontraktom od 5 marakah po M. C. na 3 marka 50 pfenigov, odnosno po glavi marhe od 15 for. na 12 for. 75 kr., od je mena od 2 marke 25 pfen na 2 marke.

Sniženje to nije baš znatno, ali je moglo za vnoге kraje odlučiti o tomu, da li mogu računati na prodaju i izvan granicah monarkije i vnoгим gospodarom je stim sinul trak dlanja na bolje unovčivanje proizvođah. — Denes, gde su se slapi, koje je novi trgovečki kontrakt oso bito vu krugovih nekih industrijah (predionice, fabrike sukna itd.) zeurkali bili, već prilično vmirili, uvidja se, da gospodarom taj kontrakt poleg vsega toga za našu trgovinu jako povoljnim prilikam nije donesol očekivanu hasen. Razočarenje neočituje se silovitim načinom, ali ovo latentno nezudovljestvo, koje je bilo i dovezda karakteristično za gospodarstvene proizvođitelje, nije izniknulo ni trgovečkim kontraktom naše monarkije. Morti se je i ve-

likim pravom vu debatah od toga kontrakta iztitalo i vu Budapešti i vu Beču, da su se od Prajzke dali i još vnoго povoljnije pogodbe postignuti, da interesi gospodarstva našega nisu dosta energično zastupani bili vu delegatnih komisijah, ali danas stojimo pred činjenicom, da ne samo naš izvoz vu Prajzku nije donesol očekivanoga rezultata za naše gospodarstvo, nego da nam bude skora budućnost i ono malo hasne, koje smo se domogli trgovečkim kontraktom, znatno prikratiti.

Po statistike ratarske produkcije dobilo se vu Prajzkoj ljetah 1880. do 1889. poprečno 15,000,000 meter centov vsake fele žitka (od toga pšenice 3,000,000 met. cent. a hrži 6,000,000 met. cent, ostalo ječmen, zob i hajdina, ako se vzeme potreboća jednog individua na ljeta sa 185 klgr. nastaje prema broju žiteljstva od 45,194,000 deficit prehrane od (prosjeckom ljetah 1873 do 1884.) 264č klgr. Taj deficit Prajzka nemore sama da pokrije (akoprem se je zadnjih ljetah produktivna površina povnožila za preko 100,000 hektarah), nego je primorana izvana dovažati živež. Dok je Bismark cėnu žitaricah umjetno podržaval na visini, po kojoj je iz nova moglo precvesti prajzko gospodarstvo, dok je svemožna stranjka agrarijacah vu savezu sa konzervativci mogla predreći sa svakim zahtėvora vu njemačkom rajhstagu, pomogla si je prajzka sirotinja s tim, da je trošila od vsega živeža najviše

ZABAVA.

Željezničke pripovesti.

I. Nova željeznica.

Prosim moje vriedne čtevce, da miesta Zajčura i Brezura, o kojih bu u ovih mojih željezničkih pripovestih govor, nebi na zemljopisnoj mappi iskali, ili dapače u kojoj geographiji čteti hoteli, jer im bi trud bil zabadav.

U Europi ima ravníc toga imena miestah dosta, ali pred očmi nam nijedno neleži. Dosta je, ako mojim pošovanim čtevcom velim, da su ta miesta dva mali varošinci med bregi ležeći — a med kojimi bregi, to niti sam neznam, nego mojim pripovestjam za volju, koje se Medjimurcem sigurno budu vrlo dopale, sem je med brege metnul, za da je 1 ič nebu nitko iskal, a 2-oč da mi pripovesti tim bolje izpadnu, jer mi je u njih potrebno bregovito miesto.

Ovi anda varošinci med bregi ležeći bili su od današnje, t. j. pred tridesetimi leti, izvanredno velike izobraženosti sačuvani; jer je već mat narav taj komad zemlje, na

kojem su ovi varošinci ležali, od ostaloga zločestoga svieta visokimi brdinami odđelila, te ovak dobri stanovnici tih varošincov nisu niti pojma imali o svih novostih i napredka svieta, koj je izvan njihovih brdinah ležal. Oni su živeli po starinskom, jednostavno kak dieca i u srečnoj zanovljinosti. Čvrsti u vieri, nisu se nikada puščali u duboko razglabanje naravskih stvari, u stvari, koje mi nikad zadosta pregruntati neznamo. Zjednum riečjum: oni su bili onaj puk, kojega jednostavnost bi si mnogi naš današnji učenjak, da bi mu to bilo moguće, želel posledovati.

Oni su mozbit bili bedesti, — ali oni su ostareli i umrli ufanjem na drugi bolji svijet, a tim njim je bi'a dovoljno nadmošćena učenost mnogoga današnjega učenjaka z očali.

Medjutim željezno stoletje nije pustilo Zajčurance i Brezurance u mirnom uživanju njihove zemeljske sreće. Država je na formu velikoga pavuka svojimi dugemi nogami posigala na sve strane i povećavala svoju mrežu od dana do dana, od leta do leta, a jednog dana su čez brdine došli stranjski muži z dugemi bradami i visokimi čizmami, za njimi su išli zmazani dečki s črnokožnemi obrazi i vrazdrapanoj odeći; ovi dečki su nosili količe i belo-črlene zastave, kište, la-

dice velike sunčane ambrele i male perspektive — i sad se je čudnovito zbijalo i delalo, jer se je imala nova željeznica delati. Čez brege skroz bu imala dojti, polag Zajčure bu isla a polag Brezure takaj, a onda bu imala opet med brdinami se zgubiti.

To je bilo nenadano pripećenje za ondešnje stanovnike. Sad na jedan krat su imali od nečesa drugoga se spominati, kak prije samo od krumpira, vugorkov, jačmena i mošta, od vremena i prodečtva; a za videti je takaj bilo dosta dok se je to delalo i opet kad je gotovo bilo; a z glavami se je takaj moglo dosta kimati radi tih nepregruntanostih i čudesah, koja su se pod jednom dogadjala.

II. Tko da delati ovu željeznicu.

Tko pak gradi tu željeznicu, vrhu toga su naši Zajci i Breze, koje su navadno iz šale tak nazivali, na skoro na čistu bili, jer oni su pod svojimi kapami imali polični voz praznoverja na kupu.

Oni su bili odviše navadni, sve, kaj nisu odmah mogli dokučiti iliti pregruntati, za vrhunaravno držati, pri njih su bile po noći pune štale copnic, vu kakovoj na sa-moći stojećoj kućci ili pojati su sigurno vragi imali svake noći svoje skupčine, pri

krumpir. Ali to je hrana, koja se na duže vremena neda uživati, a da neoslabi organizam, ter su i prajški socijalisti pri zadnjih izborah lje. 1890. vu svojih govori navek izicali nevolju delavcov, koji želi svoj život moraju, da živiju od krumpira. Na i za Bismarkove vlade bil je uvoz žitka vu Prajzku velik, ako i nije pokrival vse potreboće potroška. Tak je od vpeljanja corine (cola) žitka iznašal uvoz ljeta 1888. 21,128 000 met. cent., oko toga broja se je držal (maximalen bil je 1889. 28,290,000 met. cent., minimalen ljeta 1886. 14,664,000 met. cent.), vse do ljeta 1892., do vpeljanja nove carine (cola). Uvoz taj razdelil se je tak, da je na njem participirala Rusija: pšenice 52%, ječmena — 0%; zobi 60%; hrži 59%. Austro Magjarska: pšenice 36%; ječmena 55%; zobi 6%; hrži — 0%.

(Drugi put ostatak.)

IZ POVESTI MAGJARSKE.

XXI.

Nego Marija Terezia proti ovoj velikoj pogibelji nije popustila, već pregiasi vu Požunu orsačke spraviše — k skupa spravljenim redom ovak govori: „Nije moguće nadalje zamučati onu pogibelj, koja se mojoj osobi, i nešemu orsagu grozi. Ostavljena od prijateljah od rodbine, varljivo navaljena, preporučam se Vam za pomoć.“ Nato vužgani Magjari sablje spuknu i viknu: „Živiljenje i krv našu, za ljublenu kraljicu Mariu Tereziju!“ Nego su Magjari reč svoju takaj i držali. Sedem let curela je krv Magjarska vu tak zvanim: sedmo letnim nasljedstva harcovanju, po kojem kraljujuće Habsburške hiže tak v temeljenje (pod Kun Láslom) kak uzdržavanje (pod Mariom Terezijom) jedino, oružju Magjarskomu zahvaljiti se ima. Glasovite húsare Franjo Nádaždy, nisu mogli tak brzo Prusi pozabiti, ar su nje izvan strahovitog čepanja za burkuše pošpotavali. Na zadnjič sklopila je kraljica vu Aachenu mir s neprijatelji, i po tom je čela Europa pragma-

tičku sankciju pripoznala. Vernost ovu Magjarih naplatila je Maria stim, da je dobrostanje domovine materinski pripomagala. — Znamenito skupila je 16 Sepešianskih varošah, koje je Zigmond založil. Galiciju, Fiumu i magjarsko primorje priklopila je k domovini, — porušeni grad Budimski popravila i tam sveučilište vtemeljila. V Beču utemelji Terezianum, za podučanje konjaničko, vu koje za izobraženje vnoo Magjarskih sinah vzela je. Nadalje dopustila je kmetom slobodnu selitbu. Međ Magjarskom i pridruženimi orsagi preprečila je malte, porači česa podigla se je jako trgovina. Na zadnjič zbrisela je rotenje z mukami s klopjeno, pravde coprniške, istraživanje krivovercah (inkviziciju). Medtmitoga pod Mariom Terezijom objubili su jako Beč velikaši Magjarski, i tam ravno tak vu jeziku, kak i vu nošnji svojoj čisto su se po nemčili.

Jožef II. (1780 - 1790), staresti sin Marie, kojem se habsburg-lotarinška vladajuća hiža započimlje. Jožef, slobodnoga mišljenja, blage kreposti i najizvišeneši kralj med ostalemi, — Pod tudjim imenom putoval je čez čela Europu, odkud s širokim izkustvom i s hasnovitem znanosti obogaćen povratil se je vu domovinu svoju. Kaj je vu tudjih zemljah za dobro i hasnovito previdel, tasil se je takaj i vu svojem orsagu vpeljati. Da ipak vu ovom obnovljenju po prisegi korunjena zaprčen nebude, nise je dal koruniti, nit je orsačko spraviče držal. Sebe je za prvoga naroda težaka nazival, ter je izključivo na blaženstvo podložnikah svojih živeti hotel.

Pripovest staroga pastira.

Piše: Prekmurski.

(Dalje.)

Kći birova je spametna devojka bila. Zaručnik njezin Rudolf, vu obćini najlepši dečko je bil. Mesto oca svojega je ona od govarjala.

„Istinu imaju herceg, ja sam kći bi

rova. Evo je pak moj zaručnik!“ Tak je rekla devojka, pa naznanje dala hercegu, da njezino srčce više nije slobodno.

Zatim su se vojniki razširili vu selu, koji pak po njivah su si šatore napravili, i tak veseljem su večerjali, i naskoro su si spolegli na počinec.

Sve je tiho bilo vu selu, samo jeden mlaieneć se skuzauval. Kak dabi mu kaj tersilo dušu tak je izgledal. Tko je on, koj je tak žalosten? Rudolf. Zakaj se anda tak žalosti Rudolf, im je on vu seli najlepši dečko, a zaručnica njegova je kći birova, jedna izmed najlepših devojkah vu obćini, doklem nemre zaostla blažen biti? Uprav zato se je žalostil siromak, kajti videl je svoju zaručnicu hercegom se spominati; i koj je njezine lépe lasi pogladil. Da bi to, koj vu obćini dečko podupal to činiti, taki bi mu smrt na glavi bila, ali proti jednomu hercegu kaj more? Sumjal je, da, ako se neprijatelj jutrašnji dan pobije neprijatelj sa domaćimi stanovnici; i ako od neprijatelja preobladani budu, valjda nebude li njezina zaručnica od njih porobljena. Ne, poničem — reče — to se nesme sgoditi. Vzeme škrljak i fokoš (malo sekirca) ter vun stupi iz hiže po lepjoj tihjoj noći koraca do hiže birova. Dojdući do hiže, pokuči po obloku, ua kaj birov odpre oblok, i presentiti se, kad Rudolfa pred sobom vidi.

„Dragi moj sinko, Rudolf, kaj se pripetilo? kaj iščeš ti vezda ovdj?“ Zapita ga presenteni birov.

„Odpri te mi hižna vrata, tam nutri vam povem.“

Birov sklimne si s glavom i nutri pusti Rudolfa, kojemu su lica bila razžarjena od nemirnosti.

„Došel sam, da odprošćenje vzemem“ — reče vezda.

„Zbudite i moju ljubeznicu, jer me više ne nebudete videli!“ i kazivši na ono mesto, gde je tabor stal.

„Kaj ti na pamet došlo, dragi sinko! Idi dimo počinuti se, jer vidim, da si v žalostnim nemirom, kaj hočeš da včiniš?“

svakem križu na križoputju je stal jeden ih i više ih bez glave, a grobje? — To pak je svake noći bilo puno puno duhov kak mravljih. — Jeli anda čudo, ako su ljudi puni ovakovog praznovjerja željeznicu za nešto izvan — ili vrhunarskoga držali, te čim su više premišlavalu vrhu te još nevidjene stvari, tim im je sve jasnije postajalo, da to mora jedino peklenskoga kralja dielo biti, ta željeznica.

Em je više, dapače dosta primerov, da je vrag, osobito u težkih poslih, kak n. pr. kod graduje mostov prek strašnih ponorov, gradnje gradov na strašno visokih pečinah, zidinah preko brdinah i ravnica, svoju pomoć pružal, i za to si kakti za plaću nekoliko dušah odnesel, — pak je ober jeze-rišta gore na bregu i danas moći videti „vražju jamu“, u koju je još negda obervrag svoje duše hital.

Oni stranjski inžiniri i graditelji (Bau-meister) z dugemi bradami i visokemi čizmami — no, to su bili oni pravi, koji bi odmah kontrakt z Bog budi znami delati bili pripravn; barem su ti sumnjivci po petkih meso jeli, po nedeljah nisu u cirkvu hodili, svojim ljudem nisu dali svetka niti počinka

od novog leta pak do Silvesterovog, te su bili, kak se je po tiho govorilo; a sigurno nije bilo izmišljeno, luterani -- nekoji dapače i — kalvini.

A oni zamazani, podrapani taljanski dečki z njihovim nerazumljivim jezikom, z njihovom od sunca zgorelum kožom, z njihovimi svetlemi črnemi oči, z njihovimi buhami i stenicami, kaj su mogli drugo biti, nego iz pekla doševša družba?

Em je to bilo videti dok su delali, jer se je čisto po peklenski delalo; strelanju nije bilo dan i noć konec, komadi pečine su čovjeku samo onak mimo nosa sim tam leteli ta je redko koj tjeđen prešel, da nebi jednoga ili drugoga od tih dečkov težko ranila a negda i zatukli, ili su se ti dečki po nedeljah od vina i žganice pijani, za zabavu jedno malo z noži, više krat i do smrti, zbolli. — A iz luknjah, koje su u pečinu napravili, se je znalo tak na debelom kaditi, da je svakomu bil dokaz, da se tu izraven jednako more u pekel odputovati.

Sva ova ovdje navedena, su bila razlog, da su se Zajci i Breze tomu naprevnemu poduzetju najtvrdkorneše suprotstavili, te pod nikakovu plaću nisu hoteli svoje zemlje i senokoše, čez koje bu ova peklenska cesta izraven v pekel vodila, komišiji odпустiti.

Ali gospoda od komisije su zato malo ili nikaj marili. Došli su od kotara bleđi sudci i drugi činovnici, pregledali su dotične zemlje i senokoše, te su je bez svakog daljnog okolišanja i molenja, posve na kratko dopitali komišiji za željeznicu. Drugi dan već se je počelo kopati, te su do večera polja i senokoše već bile u jeden veliki kup zemlje preobrnjene, a prijašnjim posiednikom istih je bilo rečeno, da si novce za svoju zemlju, kak je precenjeno, moreju pri kassi onih mužev z dugemi bradami i visokemi čizmami, svaki dan zdici, a koj mozbit nebi hotel, more je i pustiti. Na to su se ipak svi, akoprem težkim srcem odlučili, po novce iti, jer ipak rajši vražje penaz, nego nikakve! — A kad su onda opazili, da su novci, polag svega svojega peklenskog izvora ipak dobri, te da ih je moći bez svake zapreke van dati, kad su dapače i vidli, da ovi novci polag sve svoje sumnjivosti, svetu vodu i temjan podnesti moreju, onda se je antipatia Zajcov i Brezov proti željeznici poniešto umanjila. Ali ta dobra misel za željeznicu je opet onom prilikum posve zginula, kad je željeznica bila dogradjena, te je prvi vlak iz brdinah van doručil i u Zajčuri stal.

Em. Kollay.

„Najte mene dol ogovoriti od mojeg nakajenja; ako sam doma ostavil moju lju-beznu majku. bez svakog odprošćenja, zaisto nisam nju zabadava ostavil. Jas, kaj naka-njenje imam, to i vušnim. Bog bude i smenom. Vi pak budete znali, kaj budem učinil. Vezda pak prosim vas pozovite mi moju zaručnicu!“

Pošteni birovo dobro je poznal vrednoga Rudolfa, znal je i to, da, ako on kaj vu glavu vzeme, onu mu vun izbity nije moguće.

„Spametno včini, dragi sinko. Vu tebi je moje ufanje.“

„Tak mora biti, dragi otče! Ali jako lěpo vas prosim zovite svoju kćerku, moju zaručnicu.“

„Nej bude“ reče stari i odide, da nju pozove. Ali za kratak čas usupnjen povrne se. Rudolfa za ruku počmi.

„Hodi sinko, da vidiš strašnost.“

Rudolf zločestu sumju počutivši, priskoči vu hižu, gde je jedna sveđa gorela, a postelja ljubezne (zaručnice) njegove je prazna bila. Na jednim papiru ovo je bilo pisano: „Zbogom ote c osče moj! Zbogom ostaj, Rudolf moj!“

Da bi oroslana obstrelili, nebi tak ručal kak Rudolf na ovo vidjenje. Gde je njegova zaručnica, drugi kak pri Hercegu!? On je nju obljubil i sebi prevzel, i da bi tam išel, za sigurno vu njegovim krilu bi nju našel.

I odide, ali ne sam.

Jedna misal mu vu glavu dojde i odvezda niti jekdnru reč ne reče, nego prek ob loka van izkoči i jednako prama turnu beži, gde je vnošina smolovog drevja na kupu bilo, koje je vužgal.

Za nesteru minutu cela občina je vu ognju bila. Stanovnici su včasi na noge poskakali, i da strašneše bude, počel je na stran zvoniti. Onda dal dojde od turna i na ves glas počne kričati: „Ubity neprijatelja! Krv treba meni, krv! — Moja zaručnica je izdajica!“

Za četvrt vure već nije bilo neprijatelja vu občini. Mužkarci občine, skup su se zebrale, da vudriju na naprijatelja. Imetno veksjenje je to bilo, ali kak da nebi, kad su neč svi odijvljeni bili, zarad izdajice zaručnice Rudolfa.

Selo je gorelo i ona drže prema taboru s nakajenjem da njih uništiju do jednoga, ali čudno vu neprijateljskim taboru sve tiho bilo, nikaj se nije gibalo. Tak je sve tiho bilo kak da bi svi vumrli.

Skoro da je i tak bilo.

Kad je Rudolf i drugi svi vu tabor došli, vidli su da nikoga nega.

Ovo je na svaki način zaručnica Rudolfa včiniila.

Mužkarci čudno su stali i svaki je mrznju imal na lepu kćer birova, zaručnicu Rudolfa.

Daklem poglednimo, kak je bilo s izdajicom?

(Konec drugiput.)

KAJ JE NOVOGA?

Atentat na magjarskog primasa Vaszarya.

Iz Budimpešte javili su: 10. aprila, malo prvlje pred jednom vurom po poldan opazilo se je vu zastupničkoj hiži, da je minister prezež Wekerle naglo ostavil svoje mesto i počel je vu predsobie, kam je bil pozvan. Malo zatim izišel je i minister Hieronymi — a na to se je začulo, da je počinjnen atentat na primasa Vaszarya. Věst se je zalibože potvrdila.

Ob deseti vuri zaprosil je odpušćeni pivničar kardinala-primasa, imenom Mihalj Čolič, vu stanu primasovu audienciju. Čolič je hotel, da govori s primasom. Od peljali su ga najprvlje k tajniku primasovu, dr. Medardu Kohlu, gde je pripovedal, da je podnesel primasu vnoغو molbenicah zaradi svojega odpušćenja, no da ih direktor Laskay bržčas nije dalje predal. Za radi toga da želi molbenicu predati primasu. Kad ga je zatim primas prijel i žnjim se razgovarjal ter mu rekel, da prez saslušanja svojih činovnikah nemore nikaj pozitivna reči. Na to se je primas obrnul i hotel je vu svoju sobu iti. a njegov tajnik dr. Medard Kohl hotel je Čoliča tak vun odpeljati: kak ga je nuter vpeljal.

Čolič je medtemtoga na to on čas se suprotstavil i grubianski rekel:

— Ja odtud tak dugo ne dem vkrej, dok mi primas moju molbu neriši.

Primas je na te reči se obrnul, prez kaj bi kaj pregovoril, išel je vu svoju kancelariju, da Čoličevu molbenicu dene med druge molbenice.

Kak je primas otišel, Čolič grozeći se, hotel se za primasom požuriti, ali Kohl tajnik stal je pred njega i zaviknul je:

— Niti jeden koračaj dale, ar bum drugač zvonil i dal vas budem prijeti!

Vu tom hipu je dr. Kohl Medard i pozvonil i moral je Čoliča prijeti, koj je na silom hotel pobeći do primasa.

Taj pincemešter Čolič pograbil je onda tajnika, počel se s njim jahati i nacukavati, onda je spuknul noža i večkrat ga je vpičil i nakla je podel primasovoga tajnika.

Vaszary hercegrimas na ov krič se nazad obrnul i kad je opazil, da je Kohl Medard vu krvi na podu, hotel je na pomoć iti, da svojega tajnika oslobodi.

Nato su se i druga zvunašnja vrata odprla, i došli svećeniki i opatice. Varga Jožef iz Budimskogoga grada kapelan, i primašovi kočiji, koji vsi su bili vu predsobljem i hitili se na njega. Kapelan Varga zgrabil ga je i vzel mu je noža, i tak su izbavili tajnika, kojega je atentator s nožem izranil. — Čoliča predali su taki policiji.

Dr. Medardu Kohlu tajniku primasovomu, koj je zadobil pet ranah, dve rane smrtne uz pripomoć doktorov nije već život mu vu pogibelji.

Narod prez penez.

Do vezda nije bilo poznato, da vu Europi ima narod ili pleme od 7000 dušah, koje nepoznaju peneze. Ovo odkriva monografija, ruskog geografskog društva. Ovo primitivno pleme stanuje vu tioretskom okružju tifiške gubernije, a zove se Chev-suri. Chev-suri računaju kravom (jedna kravna vredna je 10 rubalja) četiri krave vredne su jednu kobilu, šest krav jednoga žrebca. Vsi kviri, kojih ima gdo platiti, računaju se na krave, po čem sljedi, da su Chev-suri gorsko pleme (živiju na gorah), koje se bavi jedino povanjem marhe. Za ranjenje oka plaća se 30 kravah, za ozledu ruke 16 kravah i tak dalje za vsaku stran tela.

Magjarizacija imenah familije.

Štatištko izvešće, kaj ga je vetomane izdal magjarski minister nutrašnjih poslov, izkazuje, da je lani 558 peršonah zamolilo magjarizaciju svojega prezimena. Od toga odpada 355 molbah za magjarizaciju imena čele familije.

Ognji i mraz

Vu Budimpeštu, kak nam se na znanje daje, došli su od vsih stran tužni glasi o jakih mrazovih. Na vnoغو mestah opal je sněg. — Vu Vesperimu buknel je strahovit oženj i to na dva maha i počinil veliki kvar. Nadalje bil je veliki oženj vu varauš Kalocsa, kak takaj i vu naši blizini i to vu Polstrau i vu Peterancu. — Iz Arada javljaju, da se je vu občini Pečka pojavil oženj. Občina Pečka broji około 20 000 dušah, Pokedob je silen veter pual, razpostranil se je oženj silnom hitrinom, ter je do po poldan izgorelo prek sto hižah s gospodarskimi stanji, vnožina zita, konjah, kravah, svtnjah, ovcah ter vekši děl pohižtva vu hižah. Občinska hiža, vlaška cirkva, škola i farof su takaj zgoreli 500 do 600 familjah ostalo je prez krova. Istom pod večer, kad je veter vtilnul s najveškom mukom, mogli su ognjogasci oženj lokalizirati. Kvar je tim vekši, ar je vek i děl stanjah ne bil asukuriran.

Sněžni viher vu Čikagu.

Iz Čikaga javljaju: „Strahoviti sněžni orkan zrušil je dve oriaške oštarije (vsaka na 16 kontignacijah), zezidana za namešćenje putnikov, koji budu prispeli da pohode izloštu. Prava je sreća, da su se te nakaze od 16 kondignacijah porušilje prvlje, nego li je gdo vu njih stanuvil.“

Potres vu Maloj Aziji.

Nije tomu zdavnja, kaj je veliki potres zrušil čele varauše po maloj Aziji a vezda turske novine opet javljaju o strahovitom potresu, koji je prešćtini mesec postigel kotare Hasan-Mensur, Bekseni, Kjahte i Akče-Dagh. Vu tih kotarih je zevsema zrušeno 2856 stanja. Zaglavilo je 456 ljudih, a 12 su težko ranjeni. Od marhe vubijeno je 6450.

Potres vu južnoj Magjarskoj, Horvatskoj, Srbiji i Bulgariji.

Na 8. aprila po poldan med pol tri do četrtre opazil se je potres ne samo vu čeloj južnoj Magjarskoj, vu Slavoniji, vu jednom delu Srbije ter Bulgarije. Vu Temišvaru su ljudi komaj na nogah stajali, a potres se je opetoval. Trajal je 40 se-kundah. Vu Segedinu potresel se je turen. Vu Belgradu bil je potres ob tretji vuri, ter je i ondi vnoغو kvara zrokuval, ar su popucali zidi od nekotjih hižah. Ljudi su vu velikom strahu bežali na vulice

Nekaj za kratak čas.

A: Trebam silno 3000 forinti do večera!

B: Tak hitrol!

A: Ja hoćem pobeći ob osmoj vuri s jednom gospum.

B: Za takve stvari ja peneze nemam — zvun, ako hoćete s mojom tovarušicom pobeći.

—
Neboji se.

Jeden gospon malomu dećecu, koj je cigaru pušil: „No čekaj ti! Tak mali dećak, pak već pušil! Ja bum to tvomu oću povedal!“

Dećec: „O joj — im on sam pušil!“

—

Vremene se menjaju.

Tovaruš: „Ali draga Jana, to je već vezda po drugi put, da sam vu juhi lasa našel!“

Tovarúica: „Vezda se opet vili, kakvi ste vi mužkarci! Prejdi si navék rekul, da bi me iz ljubavi najrajši pojel; a vezda ti je već jeden jedini las preveć!“

Jedno kak i drugo.

Stara mama: „Miškec, ovdi ti je pa-pir, sedni si sim, ter napiši lista materii!“
Miškec: „Je, ali ja denešnjega datuma neznam!“

Stara mama: „Onda napiši včeraš-njega!“

Za vsaki slučaj.

Gospon: „Čujete majster, ova desna čizma mi je prevuzka!“

Šoštar: „O to nikaj neškodi, kak bude sušno vrème, onda bu već dobro pasala!“

Gospon: „A nasuprot mi je lijeva pre-široka!“

Šoštar: „O tu se nebojiju niti naj-menje, kak bude vrème malo deždjevno, buće se čizma vre skrčila!“

Egoističan.

Miška (sluga): Milostivni gospodin, jeli mi dopustiju denes, da bi išel na špandér?

Baron: Slobodno, ali nezaboravi, da je samo jeden kluč, ter da i ja denes idem s doma!

Miška: Ali kak budu onda mljostivni gospodin vu hižu došli?

Cena žitka. — Gabona árak

1 m. mázsa. —	1 m. cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6	50
Zab	Zob	5	75
Rozs	Hršč	5	50
Kukoricza 6	Kuruza stari	—	—
„ u	„ novi	4	70
Árpa	Ječmen	5	—
Fehér bab	Grah beli	5	25
Sárga „	„ žuti	4	25
Vegyes „	„ zméšan	4	—

VASUTI MENETREND CSAKTORNYAN.

Indul	Napszaka	Óra	Perz	Gyors- posta- és vegyesvont
Kanizsa felé	Reggel	4	44	gyorsv.
„	Délben	11	39	postav.
„	Éjjel	10	07	„
Pragerhof felé	Reggel	6	22	„
„	Délután	4	15	„
„	Éjjel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	6	50	vegyesv.
„	Délután	4	20	„
Varazsdig	Este	10	17	„
„	Délben	11	44	„
Egerszeg felé	Reggel	5	00	„
„	Délután	5	00	„
Érkezik				
Kanizsa felől	Reggel	6	14	postav.
„	Délután	4	01	„
„	Éjjel	1	14	gyorsv.
Pragerhof felől	Reggel	4	41	„
„	Délben	11	29	postav.
„	Éjjel	9	55	„
Zágráb felől	Reggel	4	31	vegyesv.
„	Délelőtt	11	17	„
„	Délután	3	59	„
„	Este	9	30	„
Egerszeg felől	Délelőtt	9	50	„
„	Este	9	49	„

LOTÉRIJA. Buda 15-ga apriliša 1893.
57 12 66 4 82

NYILTTÉR*

Selyem hamisítvány. Egessünk el egy mintát a venni szándékolat fekte selyemből s a hamisítás rögön kiderül: Mert míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kialszik, maga után csekély világosbarna hamut hagyván; addig a hamisított selyem (mely zsiros színű-szallónas lesz és könnyen török) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festanyagtól telitetten tovább izzanak) és sötét barna hamut hagy maga után, de valódi selyem módjára soha izzásze nem pödörödik, csak meggöbül. Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben, hához szállítva, postabér- és vámmentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való akár egész végekben levő valódi selyem szöveteiből. Svájczba címzett levelekre 10 kros és levelezlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

* E rovat alatt közlöttekert nem vállal felelősséget a Szerk

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLÁD FERENCZ,

1025. tkvi 893

Arverési hirdményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Sárosi László ügyvédnek, mint Leitner Józsefnek Patafta Mátyás elleni Neufeld Benrnat részére lefoglalt 27 frt 55 kr. s jár. követelésének behajtására kinevezett ügygondnoknak Patafta Mátyás végrehajtást szenvedő elleni 27 frt 55 kr. tőkekövetelés és járulékaí iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbírószág terülén levő Őrség községben fekvő Őrségi 264 sztjkben 167/b hrsz. a. felvett ingatlan 52 fri, 222/a hrsz. a. ingatlan 72 frt, 249/b hrsz. a. 55 frt, 324/a hrsz. a. 28 frt, 1090/b hrsz. a. ingatlan 77 frt, 1102/b hrsz. a. ingatlan 29 frt, 1156/a hrsz. a. ingatlan 110 frt megállapított kikáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az

1893. évi május hó 6-ik napján
d. e. 10 órakor

az Őrségi községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alól is eladatni fognak

Arverezn szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyiministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csáktornyán 1893. évi márczius hó 18. napján.

A csáktornyai kr. bíróság mint tkvi hatóság. 805 1-1.

5794. tk. 892.

Arverési hirdmény.

A perlaki kir. járásbírószág mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fischl Sándor mura királyi lakos végrehajtatónak, Vadla

Jakab és neje Horen Francziska elleni végrehajtási ügyében 548 frt tőke, ennek 1891. évi november hó 20 tól járó 6%, kamatai, 1/3% váltó díj, 32 frt 73 kr. per, 9 frt 95 kr. végrehajtás kérelmi és ezutal 14 frt 20 kban megállapított költségeknak behajtása czéljából a nagy-kanizsai kir. törvényszék (a perlaki kir. járásbírószág) területén fekvő, a mura-királyi 718. sz. tjkben A 7 6/b hrsz. a. foglalt ingatlanból és ezek tartozékából végrehajtást szenvedettek néven álló 1/3 rész 1025 frt és az u. o. 720 sztjkben A 7 6/a hrsz. a. foglalt u. e. néven álló egész ingatlan és az annak tartozéka 313 frt becsértékben 1893 évi május hó 1-ső napján d. e. 10 órakor Mura-Király községhezánál Grész Alajos perlaki lakos felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen és pedig a 720 sztjkben A 7 6/a hrsz. a. ingatlan a B 3., sorsz. a. Novák Iván és neje Szerpák Dorottya javára bekeblezett szolgalmi és kikötményi jogok épségben tartása mellett elfognak adatni. Kikáltási ár a fentebb kitett becsár.

Árverezni szándékozók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben még pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 45 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 60 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és mózatok szerint lefizetni. Ezen hirdmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a perlaki kir. járásbírószág teilekkönyvi hatóságánál és Mura-Király község házánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Perlakon 1892. évi december 17-én.
806 1-1.

KOTZÓ PÁL GÉPÉSZMÉRNÖK

Budapest, Üllői-ut 18. szám alatt

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 lőerejű SZÖGECs CSEPLŐKÉSZLETEKET továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 lőerejű sines gőzcseplőkészleteket hosszú szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választöhenggerrel.

Fa- és szénfűtésű és eredeti szamafűtő-GÖZMOZGONYOKAT

Továbbá R. GARRETT & SONS felülmul hatatlan 40 % tüzelőanyag megtakarító.

Compound gőzmozgonyokat

legjobbnek elismert brandtfordi önműködő amerikai kévökötő aratógépeket. Eredeti amerikai szénagyűjtőt 1 vagy 2 lő befogására alkalmazható combinált rúddal. Sorvető és szorvavető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!

698 3-8

A meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna megelőzhető alkalmas háziszerek azonnali alkalmazása által. A Horgony-Pain-Expeller ilyen esetekben a legjobb bedörzsölés.

Hasonló jó eredménnyel használható csúsz, közhvény és tagszagatás, valamint fejtájás, hátfájdalmak, csípőfájdalmak stb. ellen és majdnem minden háztartásban készletben van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben majd em minden gyógyszerárban kapható. Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, kifejezetten:

a Richter féle Horgony-Pain-Expeller kérendő.

Legjobb védőszer járványos betegségek ellen!

Olecsó árak.

LEÍRÁSOK INGYEN

Igazgatóság: Bad Radein, Styria.

Főraktár Budapest, V. ker., Lipótkörút 21-a.

Raktár Csáktornyan: Tódor József urnál. 802 2-10

Ki a test egészségére és szépségére súlyt fektet, az használja:

D^r. POPP J.

világhírű különlegességeit, u. m.

Dr. Popp-féle Anatherin szájvíz a legjobb és legkedveltebb szájvíz a világon á 50 kr., 1 frt és 1 frt 50 kr.

Dr. Popp fogpora és fogpasztája a legjobb és legkedveltebb fogtisztító szerrek, á 63 kr., 70 kr. 35 kr.

Popp-féle violet-soap csodálatos illattal, tisztaságával és finomságával a legkedveltebb toilette-szappan. á 50 kr.

Poudre Popp a legfinomabb és legjobb arcpor éjjelre és nappalra (lehér-, rózs- és rachel-szinben), á 1 frt 50 kr.

Popp-féle Odaline des Indes Indiából importálva, a legjobb durva vagy felrepedt bőr ellen, jobb a glicerinél, á 1 frt.

Popp-féle Excelsior (Hair Wasch) kedvelt hajmosószer, mely a korpa képződését teljesen megakadályozza, á 90 kr.

Eau de toilette Popp. Ezen toilette-víz általában, enyhítőleg hat, használata szinte nélkülözhetlen, á 1 frt.

Damara és Essence of Coelogna. Mind két illatszert, mint különös tulajdonságát ajánlhatjuk.

Essence concentre Damara-t melynél az odeur redkívül kedves bouquet-t képez és az *Essence concentre Coeliginátt*, orchide-ből nyerve, ált'am preparálva hathatós kellemes illattal *Extraits concentrites harangvirágja, Heliotrope blancja, Marechal Néi rózvája, Aranylilioma, Beau d'Espagne ja, Popp's Maigläckchen, Popp Lilas b'anza.* (Weiser Fieder.) *Gan de Coelogne russe, Gan de Coelogne Maigläckchen.*

Dr. Popp hajfestőszerét. A Dr. Popp féle Eau Japonai-e gyorsan hat arra nézve, hogy a legvilágosabb barna hajat a legsötétebb feketére szinezze, a Fontaine Jeunesse pedig arra nézve, egy sötétes hajat szőkére, vagy aranszőkére változtasson. Teljesen ártalmatlan.

Gyártmányaim vásárlásánál mindig tessék figyelni a cégre:

POPP J. G.

cs és kir. osztr. és görög kir. udvari szállító Bécsben, I. B gnergasse 2 Páris és New-York.

KAPHATÓ CSÁKTORNANYÁN: Göncz L.-né gyógyszerárában, Strahia testvér, Kárász O. F. és Gráner testvér urak üzletéb n. **PERLAKON:** Sipos K. ur gyógyszerárában. **N-KANIZSÁN:** Bellus gyógyszerész és Práger gyógyszerárában, valamint minden gyógyfű és illatszertüzletben Magyarországon.

Mindig Dr. Popp-féle készítmény kérendő!

732 5-7

5%-os 1860-ki államsorsjegyek.
Nyerem. huzás május 1-én.
Főnyeremény 300.000 forint.
Eredeti sorsjegyek készpénz vagy havi részletfizetés mellett jutányosan.

Bank és váltó-üzlet

Osztr. hitel sorsjegyek.
Főnyeremény 150.000 ft.
Huzás május 1-én
Igényvén 4.50 ft és 50 kr. bélyeg.

GRÜN WALD és SCHWARZ

VARAZSDON, BOLT UTCZA.

Olasz vörös kereszt sorsjegyek.
Főnyeremény 15.000 lira
Huzás május 1-én.
Készpénz vagy részletfizetés mellett jutányosan.

IGÉRVÉNYEK
minden huzáshoz.

Osztr. vörös kereszt sorsjegyek.
Főnyeremény 25.000 ft.
Huzás május 1-én.
Eredeti sorsjegyek készpénz vagy részletfizetés mellett jutányosan.

Tőzsdei ügyletek
közvetítetnek.

Kölcsön értékpapírokra teljes árfolyamértékig.

Vásárol és elad mindennemű értékpapírokat, u. m. sorsjegyeket, járadékokat, zálogleveket, részvények és kölcsönöket ugyszintén arany és ezüst pénzeket.

Sorsjegyek eladása részletfizetésre.
Sorsolási veszteségek ellen való biztosítás.
Kisorsolandó értékek nyilvántartása.

Tudakozódásokra pontosan felelünk és minden megbízást a legmegtányosabban eszközölünk.